No. 2258 Zaterdag 16 April 1927. 45ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

„Vrede zij met U."

„Vrede den menschen," zoo golfde over de fleurige velden van Bethlehem, in den sterren-lichten nacht van Kerstmis.

Was de aankondiging van een nieuwen dag van vrede en geluk en heid, voor het geheele volk, voor de geheele menschheid.

En toen ruim dertig jaren later van de sombere kruin van Golgotha, die verheven bede weerklonk, als de uiting van een oneindig, god-menschelijk lijden en van de hoogste liefde: „Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen", toen werd de vrede geteekend, de vrede tusschen God en den zoo diep gevallen mensch.

En toen „inclinato capite", toen boog de God-menschelijke Lijder het hoofd, ... en stierf.

Het offer dat gevraagd werd om in het hart, en in het hart der menschheid den vrede te herstellen, was gebracht.

Daar zou weer vrede zijn, gedurende zoovele eeuwen ongekend, en door zoovele eeuwen met smachtend harte verlangd.

En toen de glorie-vol verrezen Zaligmaker aan zijn apostelen verscheen was Zijn eerste woord: „Pax vobis, Vrede zij met U!"

Vrede, de vrucht van Jezus' lijden en dood.

Het is het schoonste en hoogste en edelste goed dat de mensch hier op aarde kan bezitten.

Waar vrede heerscht, daar is geluk.

Waar de vrede ontbreekt, daar verliest al het aardsche, hoe hoog ook aangeslagen door den mensch, zijn ware, innerlijke waarde.

Vrede heerschte er in het paradijs, omdat er volkomen harmonie en orde bestond tusschen de verschillende geledingen der zichtbare en onzichtbare schepping. Het lagere in den mensch was aan het hoogere volkomen onderworpen, en het hoogere aan God.

Toen kwam de zonde, en het lagere kwam in opstand tegen het hoogere; en de harmonie en orde die er heerschten werden jammerlijk verbroken.

Tot Christus kwam, — tot Christus zijn smadelijken kruisdood stierf, — tot Christus glorievol uit de dooden opstond, — en triomfeerende over dood en zonde den vrede weer herstelde.

„Vrede zij U."

En toch, hoe weinigen kennen en smaken dien vrede, den prijs van Jezus' H. Bloed.

De moderne wereld voelt zich neer gedrukt en omlaag getrokken, ondanks zijn voortdurend, onafgebroken streven en zwoegen naar omhoog en naar hoogere ontwikkeling.

Alle middelen worden te baat genomen; met de hefboomen van kunst en wetenschap en ontwikkeling tracht men de wereld weer omhoog te heffen. Door allerlei economische tractaten tracht men den gestoorden vrede te herstellen.

Maar alle streven zal op een jammerlijk fiasco uitloopen, zoolang men Dengene uitschakelt, die aangekondigd en gekomen is als de „Princeps pacis," als de „Vredevorst," Christus Koning en Triomfator.

Geen vrede onderling, geen vrede in de wereld, zoolang er geen vrede is in ons hart.

Wij moeten het lagere in ons met Christus aan het kruis slaan; sterven moeten wij met Christus, — en dan eerst zullen wij met Hem heerlijk en glorievol verrijzen tot een hooger en edeler en meer menschwaardig leven.

En dan zal er vrede zijn.

Vrede in onze harten, vrede in de huisgezinnen, vrede in de maatschappij.

„Pax vobis — Vrede zij met U!"

Curaçaosche Begrooting 1928.

VOORLOOPIG VERSLAG.

Het afdeelingsonderzoek heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Verschillende leden zijn onaangenaam getroffen door het feit, dat, otschoon er op aangedrongen is de toegestane credieten niet te overschrijden, toch aanmerkelijke overschrijdingen hebben plaats gehad, als gevolg van onjuiste ramingen en wegens nieuwbouw, verbouwingen en andere werkzaamheden. Het is geen verblijdend teeken, dat ofschoon in 1926 de middelen het aanzienlijke bedrag van 980 858,— gulden meer dan de raming hebben opgebracht, nog een Rijksbijdrage van 226 039,— gulden noodig was. Indien bedragen worden uitgegeven voor doeleinden, die den Raad van te voren niet bekend zijn en de Raad achteraf verneemt waaraan de sommen besteed zijn, wordt de beteekenis van het budgetrecht verkleind en verliest de Raad gedeeltelijk het medezeggenschap, dat dit College is toegekend. Hetgeen onder art. 113 van de begrooting voor 1926 toegestaan is en hetgeen in werkelijkheid uitgeven is, levert hiervan een voorbeeld, n.l. toegestaan ruim 36 duizend, uitgegeven ruim 165 duizend gulden. Onder het aangehaalde artikel was ook voor onderhoud en herstelling van militaire gebouwen en werken ruim drie duizend gulden uitgetrokken; uitgegeven is ruim dertien duizend, terwijl onder de onvoorziene uitgaven ruim vijfduizend zeshonderd gulden voorkomt.

De hier aan het woord zijnde leden moeten hier laten uitkomen, dat het antwoord van het Bestuur dd. 8 Januari 1927, No. 62, op 's Raads schrijven van 14 December 1926, No. 26 niet al het gevraagde beantwoordt. Echter zullen zij niet langer hierbij stilstaan en niet alles ter sprake brengen, waartoe dit antwoord aanleiding geeft.

Het heeft de aandacht getrokken, dat door het opschorten van de uitvoering van het plan der watervoorziening de uitgaven voor de voorbereidende werkzaamheden op het artikel „arbeidsloonen, onderzoekingen, reis- en teerkosten van het personeel en andere uitgaven" werden verantwoord, waardoor de raming met ruim 14.400,— gld. werd overschreden. Men wenschte gaarne te vernemen waarin de voorbereidende werkzaamheden bestonden en waarom zij na de opschorting van de uitvoering van het plan nog noodig waren.

Voor onderhoud en herstelling, verbetering en verbreeding van straten, wegen in de stad en de buitendistricten op het eiland Curaçao is gezamenlijk uitgegeven 191 490,— gulden. De beduidende overschrijding buiten beschouwing latende, wilde men hierbij laten uitkomen, dat in December 1926 vele straten en wegen op dit eiland in slechten toestand verkeerden, hetgeen voor een deel aan den tragen gang der werkzaamheden werd toegeschreven. Eenige leden wilden er de aandacht van het Bestuur op vestigen, dat de steile randen van de greppels aan de in de laatste jaren gerepareerde straten (op enkele plaatsen vrijwel loodrecht en wel ongeveer een halven meter diep) een gevaar voor voetgangers en automobielen opleveren, voorts, dat op sommige plaatsen het water niet behoorlijk doorstroomt en er zich plassen vormen met alle daaraan schadelijke gevolgen.

Voor den aanleg van de telefoon was, als de afdeelingen het juist hebben f 167 000,— geraamd en volgens de nu gedane mededeeling f 205 187,— uitgegeven, zoodat de raming met f 38 187,— overschreden is.

In dit verband werd de vraag gesteld of alle kosten ten laste van 1926 geboekt zijn en zoo niet, welk bedrag ten laste van het vorig dienstjaar is gebracht. Men wenschte tevens gaarne ingelicht te worden omtrent de juistheid van hetgeen vrij algemeen verteld wordt, n. l., dat een gedeelte van de aanlegkosten van de telefoon en wel het dichtmaken der straten, niet onder de rubriek „telefoon" verantwoord is.

Tijdens het leggen der leiding rezen er algemeen klachten, dat er opengebroken straten lang, soms wel een maand open bleven liggen tot groot ongerief van de omwonenden en het publiek. Eenige leden lieten uitkomen, dat de nieuwe telefoon beter is dan de oude, die al 30 jaren oud was, doch dat de nieuwe niet zoo goed is of werkt als zij verwachtten.

De inkomsten van de telefoon worden op f 40 000,— geschat, de bedrijfs- en onderhoudskosten op f 34 000,— terwijl een nieuwe betrekking n.l. directeur van den landsradio- en telefoondienst met een jaarlijksch inkomen van f 6 000,— is gecreëerd. De verwachting werd intusschen uitgesproken, dat de telefoon in komende jaren een gunstig gevolg op het cijfer der ontvangsten hebben zal.

Voor telefoonabonnementen is in 1926 uitgeven f 1 687,—, voor 1927 geraamd f 2 500,— en wordt voor 1928 gevraagd f 6 000 —. Die verhooging is wel is waar voor een voornaam deel veroorzaakt door berekening volgens het nieuw tarief, doch het bedrag f 6000 is, rekening houdend met de geschatte totale opbrengst ad f 40.000,—, een zeer hoog percentage te noemen. Gevraagd werd of het Bestuur zou willen opgeven hoeveel telefoontoestellen er op de verschillende landskantoren en -bureaux zijn en hoeveel en welke ambtenaren een kostelooze diensttelefoon aan hun woning hebben.

De opmerking werd gemaakt, dat twee jaren achter elkander het als saldo der ontvangsten en uitgaven opgegeven bedrag moest worden gerectificeerd: n.l. het batig saldo over 1924 bleek aanmerkelijk lager te zijn en nu blijkt, dat er over 1925 geen tekort, maar een overschot is. Gevreesd werd dat zoodoende het overzicht over het afgeloopen jaar, dat noodig is om zich te oriënteeren en beslissingen omtrent het in te gane jaar te nemen, er onder lijdt.

Men zou gaarne willen vernemen of en zoo ja hoeveel rente wegens tegoed in Nederland over 1926 gemaakt is.

Het is ongetwijfeld een hoopvol stemmend feit, dat de middelen steeds ruimer vloeien. Intusschen blijven de afdeelingen de zoogenaamde meerdere opbrengst vrijwel uitsluitend beschouwen als een reactie op ramingen, die op een onjuiste basis zijn opgemaakt. Nadat door den Raad meermalen gewezen is op deze omstandigheid, die een begrootingspolitiek als door dit College voorgestaan niet ten goede komt, moet hierbij worden geconstateerd, dat het Bestuur nu blijkbaar 's Raads meening is gaan deelen door de raming te stellen op ongeveer de som, die iedere belasting of ieder middel in 1926 heeft opgebracht.

Reeds bij het eindverslag in zake de Handelskade en het Waaigat dd. 24 Augustus 1926 verklaarden de afdeelingen zich voor het heffen van kadegelden. Nu in de raming der inkomsten een post van f 30 000,— onder dat hoofd voorkomt, werd de aandrang herhaald, dat bij *verordening* het tarief der kadegelden wordt vastgesteld. De kade en de haven zijn openbare verkeerswegen en vergoeding voor het ten gebruike innemen daarvan is niet op één lijn te stellen met bijv. opbrengst van een door het Gouvernement verhuurd woonhuis. Loodsgelden, dienstverrichtingen van de ambtenaren van den Burgelijken Stand zijn bij verordening geregeld en er worden bezwaren tegen gemaakt, dat kadegelden bij *beschikking* worden voorgeschreven.

Het Bestuur neemt aan, dat de Handelskade met twee schepen bezet zal zijn. Eenige leden verklaarden, dat als bijv. een boot van de Colon-lijn aan die kade gemeerd ligt, er geen voldoende plaats voor een ander stoomschip overblijft in verband met de opendraaiende Emmabrug, en vooral na het uitbouwen van de kade zooveel meters de haven in.

Door verschillende leden werd betreurd, dat geen rekening is gehouden met den wensch door den ondervoorzitter op 8 Mei 1926 bij de behandeling der laatste begrooting uitgesproken, om de nieuwe werken en voorstellen bij afzonderlijke begrooting aan te brengen. Door het toevoegen van alles bij elkaar wordt er geen juist beeld verkregen en wordt de toestand niet zuiver weergegeven. Aangezien noodzakelijk een terugblik op het afgeloopen jaar moet worden geworpen, waarbij gewichtige onderwerpen zich aan de aandacht opdringen, maakt de korte tijd tusschen het [illegible] en behandelen der begrooting het verder vrijwel onmogelijk voldoende zorg aan het bestudeeren der nieuwe plannen te besteden, te meer, als de afdeelingen op een en ander punt uitvoerige inlichtingen verlangen. Ziende, dat wegens den gelimiteerden tijd ditmaal de verschillende door het Bestuur aangesneden onderwerpen niet naar behooren kunnen worden behandeld, gaven vele leden als hunne meening te kennen, dat ook zonder wetswijziging of schade voor 's Lands belangen de bespreking van enkele der hier bedoelde onderwerpen tot na de opening van het nieuwe zittingjaar had kunnen worden aangehouden.

Eenige leden wilden hier laten uitkomen, dat door wenken en adviezen van den Kolonialen Raad 's Lands kas meer dan eens beduidende uitgaven zijn bespaard geworden.

Wat de Bovenwindsche eilanden betreft, was men algemeen overtuigd, dat zij door emigratie geteisterd, steeds achteruit gaan. De afdeelingen zijn met het Bestuur van meening, dat ingrijpende veranderingen dienen te worden gebracht in de administratieve inrichting dier eilanden, wil maar eenigszins rekening worden gehouden met het belang van de plaatsen in verband met de daarvoor gedane uitgaven. Waar het Bestuur reeds een geheel schema voor oogen heeft, hadden de afdeelingen gaarne gezien, dat het Bestuur niet alleen melding maakte van de af te schaffen belastingen, maar ook mededeelde hoeveel en welke ambtenaren overtollig zouden worden en welke bezuinigingen te verwachten waren: m.a.w. dat het Bestuur een staat van hetgeen prijs gegeven en uitgespaard wordt, van inkomsten en uitgaven overlegde, aantoonende den toestand na doorvoering van het plan, opdat de afdeelingen zich omtrent een en ander een oordeel zouden kunnen vormen. In de afdeelingen zijn ook stemmen opgegaan om de betrekking van Gezaghebber van de Bovenwindsche eilanden op te heffen en ambtenaren van lageren rang op elk dier drie eilanden als bestuursambtenaar te laten optreden. Lettende op het geringe aantal inwoners dier drie eilanden (volgens het Koloniaal verslag 4920 samen) werd het, na eventueele afschaffing van belastingen niet meer noodig geacht een hoofdambtenaar met een jaarlijksch inkomen van f 7000.— bij de door het Bestuur beschreven toestand van inzinking, als Gezaghebber te laten optreden.

Algemeen zijn de afdeelingen overtuigd van de noodzakelijkheid van het aanbrengen van verbeteringen in de haven van Willemstad en in den havenmond. In het eindverslag in zake de Handelskade en het Waaigat dd. 24 Augustus 1926 zijn eenige opmerkingen gemaakt betreffende de as van de haven. Nog in 's Raads vergadering van den 17n. Januari 1927 heeft het lid Perret Gentil over de St. Annabaai gesproken. Echter kunnen [illegible] leden hun ingenomenheid niet betuigen met de wijze, waarop deze voor Curaçao zoo gewichtige aangelegenheid is behandeld. Bij de memorie van toelichting op deze begrooting deelt het Bestuur mede, dat de bekostiging van de havenverbetering door den Minister bestemd is om uit een leening te geschieden; dat Zijne Exellentie reeds op de begrooting voor 1927 als eersten termijn f 200 000,— heeft aangevraagd en dat het Bestuur derhalve ook voor 1928 een gelijk crediet heeft geraamd. De juiste plannen kunnen niet worden overgelegd, omdat aan het opzetten dier plannen de uitzending van een kundig civiel ingenieur zal moeten voorafgaan. Als de plannen gereed zijn, zullen zij den Raad worden medegedeeld. Hiertegen werd aangevoerd, dat zoodoende vier ton voor dit doel beschikbaar zullen worden gesteld en wel door een leening te dekken, zonder dat de Raad de plannen heeft gezien of zelfs weet wat er eigenlijk in en met de haven zal geschieden. Aangezien de uitzending van een civiel-ingenieur aan het opzetten der plannen moet voorafgaan, wil het regelmatiger voorkomen, dat de Raad na de komst van den ingenieur en na bekomen inzage van de plannen en na verkregen opgave van de daarmee gemoeide bedragen, de benoodigde gelden voteert, opdat de Raad zijn meening over het plan en over de onderdeelen daarvan zal kunnen uitspreken alvorens de gelden toe te staan. Betoogd werd n.l., dat ook de Raad in de gelegenheid moet worden gesteld het plan te onderzoeken vóór dat de zaak is bedisseld en tot een leening wordt besloten. Met het oog op het bovenstaande werd het Bestuur in overweging gegeven het voorstel terug te nemen en als de plannen gereed zijn, onder overlegging daarvan, de noodige credieten aan te vragen.

Men zou ook wenschen te vernemen of de hierin bedoelde civiel-ingenieur tevens aangewezen zal worden als hoofd van het Departement van Openbare Werken.

Bij de bespreking dezer havenaangelegenheid lieten enkele leden uitkomen, dat de verlichting van de haven, speciaal die van het Schottegat, zeer te wenschen overlaat en wilden zij het Bestuur dringend verzoeken daarin verbetering te willen brengen.

Het postkantoor en het tolkantoor, welke beide onder de nieuwe werken worden voorgesteld, werden algemeen beschouwd te behooren tot de onderwerpen, waarvan de bespreking wegens den kort gemeten tijd tot den aanvang van het nieuwe zittingjaar moet worden uitgesteld. Thans ont-

breekt de gelegenheid om de zaak van de verschillende kanten te bezien en het voorstel tot tijdelijke heffing op ingevoerde goederen grondig te onderzoeken. Terwijl de afdeelingen het Bestuur hierbij het verzoek tot terugneming doen, verklaren zij zich gaarne bereid het nieuw in te dienen voorstel ten spoedigste in behandeling te nemen. Gaarne hadden zij dan ook overlegging van de plannen en een gedetailleerde kostenberekening.

Voor de uitvoering van het Waaigatplan wordt een crediet van f 60 000 — aangevraagd, hoofdzakelijk om het geheele Waaigat van kademuren te voorzien en een weg te bouwen, die de de Ruyterkade met den Scharlooweg moet verbinden. Verschillende leden betoogden, dat er eerst een afgerond plan voor de verbetering van het Waaigat ontworpen en door den Raad goedgekeurd moet zijn, vóórdat kan worden overgegaan tot het voorzien van het geheele Waaigat van kademuren en het bouwen van een weg om de de Ruyterkade met den Scharlooweg te verbinden. Overigens is het niet duidelijk *waar* die weg moet komen. Die verbinding wordt thans door de Ooststraat bewerkstelligd en binnenkort komt de nieuwe Scharloobrug. Voor het uitdiepen van het Waaigat zoover als het doenlijk is, werd ook een pleit gevoerd, terwijl door het uitbaggeren ook kan worden tegengegaan, dat het Waaigat, zooals thans vaak geburt, onwelriekende geuren verspreidt. Ten einde niet op dit een en ander vooruit te loopen, of tot maatregelen te besluiten, welke later een breeder plan in den weg mochten staan, terwijl thans de tijd ontbreekt om op dit alles dieper in te gaan, werd het gewenscht geacht, dat het onderhavig voorstel van de begrooting werd afgevoerd. De bestemming van het Waaigat zal inmiddels allicht duidelijker kunnen blijken.

Een dergelijk standpunt wordt ook ingenomen ten opzichte van den bouw van een aanlegsteiger in de Paardenbaai op Aruba. Men vroeg zich af waarop een beslissing van den Raad in deze gebaseerd zou zijn. De plannen zijn niet bekend, noch waar de steiger moet komen; ook niet hoeveel die zou moeten kosten. In den uitgewerkten staat is vermeld, dat f 30 000, — voor eersten termijn aangevraagd wordt, maar daarbij wordt niet medegedeeld hoeveel termijnen er, naar verwacht wordt, volgen zullen.

In dit verband werd ook verwezen naar het in het voorloopig verslag betreffende de ontwerp-begrooting voor 1927 ten deze opgemerkte.

(Wordt Vervolgd.)

De Curaçaosche Begrooting

voor 1927 in de Tweede Kamer.

Voorloopig Verslag.

Algemeene beschouwingen.

Tijdstip van indiening der begrooting.

Konden verscheidene leden zich vereenigen met de opvatting van den Minister, dat, ook al was daarvan een ernstige vertraging het gevolg, de indiening van een zoo volledig mogelijke begrooting in één wetsontwerp was te verkiezen boven de indiening van een onvolledige, welke later door aanvullingsbegrootingen zou moeten worden gevolgd, verschillende andere leden verklaarden het te moeten betreuren, dat de Minister dit standpunt heeft ingenomen. Een begrooting toch — aldus deze leden — verliest veel van haar waarde, zoo zij eerst in den loop van het dienstjaar, waarop zij betrekking heeft door de Volksvertegenwoordiging kan worden behandeld. Ware het — vroeg men — niet mogelijk geweest, de beslissing hier te lande over de belangrijke aangelegenheden, welke de Koloniale Raad voor een nadere overweging aanhield, tot de volgende begrooting uit te stellen?

De wensch werd uitgesproken dat de Minister de noodige maatregelen zal treffen, ten einde in de toekomst vertraging van de indiening der begrooting — ook waar haar oorzaak in Curaçao ligt — zooveel doenlijk te voorkomen.

Eenige leden wezen er op, dat uit de Memorie van Toelichting niet duidelijk blijkt, welke de zoo belangrijke aangelegenheden zijn, welker aanhouding door den Kolonialen Raad de vertraging in de indiening van het wetsontwerp ten gevolge had. Hoogstwaarschijnlijk moet hier gedacht worden aan de op de blz. 7 en 8 dier Memorie behandelde voorstellen in zake de gewapende politie en de drinkwatervoorziening. Gaarne zouden de hierbedoelde leden vernemen, of deze voorstellen inderdaad de aangelegenheden zijn, op welker afdoening door den Kolonialen Raad de Minister gemeend heeft de indiening der begrooting te moeten doen wachten. Mochten bij de behandeling van de voorloopige begrooting in den Kolonialen Raad nog andere onderwerpen voor een nadere overweging zijn aangehouden, dan deze of dan andere, elke in de Memorie van Toelichting ter sprake zijn gebracht, dan zouden zij gaarne vernemen, welke onderwerpen dat zijn en welke oplossing ten aanzien der onderwerpen ten slotte gevonden is.

Beleid van den Gouverneur.

Opgemerkt werd, dat de verslagen van den Kolonialen Raad en uitingen van de Curaçaosche pers den indruk wekken, dat in het gewest weinig instemming wordt gevonden met het beleid van den Gouverneur. De kennisneming van de onderhavige begrooting en van de daaropgegeven toelichting versterkt dién indruk nog, doordien daaruit blijkt, dat door den Kolonialen Raad tal van posten van de voorloopige begrooting zijn geschrapt of gewijzigd, zoodat deze eerder dan als een begrooting van den Gouverneur als een begrooting van den Raad moet worden beschouwd. In vele gevallen betroffen de bezwaren van den Kolonialen Raad niet de uitgave zelf, doch verwierp of wijzigde de Raad posten, wijl hij de niet behoorlijk toegelicht achtte, of wijl hij de plannen, op welke die posten betrekking hadden, niet behoorlijk voorbereid oordeelde. Uit de begrootingsstukken blijkt, dat de Minister met het meerendeel der bezwaren van den Kolonialen Raad instemt. Moet — vroegen de leden, hier aan het woord — hieruit worden opgemaakt, dat de Minister het gemis aan vertrouwen in het beleid van den Gouverneur, dat de Raad heeft, deelt? Mocht dit het geval zijn, dan zouden deze leden de vraag willen stellen, of het wel gewenscht is, dezen Gouverneur langer te handhaven. Is het niet het geval, dan zou men den Minister willen vragen, of het dan wel juist is, in zoo ruime mate, met terzijdestelling van de opvatting van den Gouverneur, aan de verlangens van den Raad te voldoen. Het kan toch wel niet anders, of onder zoodanige handelwijze moet het gezag van den Gouverneur ernstig lijden.

In deze beschouwingen vonden verscheidene leden aanleiding, verschillende grieven tegen het beleid van den Gouverneur naar voren te brengen.

Zeer bedenkelijk achtten deze leden in de eerste plaats de belangrijke overschrijding van de bedragen, op de begrooting voor 1926 uitgetrokken op de afdeeling „Openbare Werken". Gaarne zouden zij op de hoogte worden gesteld van 's Ministers oordeel over de verklaring, welke de Gouverneur van deze overschrijding aan den Kolonialen Raad heeft gegeven. Kan — vroegen zij voorts — de Minister mededeelen, welk gedeelte van het op art. 113 der genoemde begrooting boven de raming uitgegeven bedrag besteed is voor elk der onderwerpen, waarop dat artikel betrekking heeft? En is de Minister in staat mede te deelen, hoeveel in totaal is uitgegeven voor de restauratie van het huis op de plantage Hato? Waarom is er geld ten koste gelegd aan dat huis en waartoe zal het moeten dienen, indien Hato eens niet het hoofdstation voor de watervoorziening wordt? Was het al niet erg genoeg, dat Hato werd aangekocht, voordat de Koloniale Raad zich over het waterleidingplan had uitgesproken?

Voorts wezen de hier aan het woord zijnde leden op het voorkomen van vele gerechtvaardigde klachten over het achterwege blijven van urgente verbeteringen als gevolg van gemis van initiatief en doorzettingsvermogen van het Bestuur. Zij noemden daarbij verbetering van den havenmond en van de vaargeul, van de Handelskade en andere kaden, van den havendienst en van het loodswezen, maatregelen tegen opdrijving van huren en tot bevordering van den woningbouw, regeling van het ambachtsonderwijs, verbetering der wegen, maatregelen in het belang der volksgezondheid.

Andere leden wezen in dit verband op den brief, onder dagteekening van 9 Mei 1926 aan den Kolonialen Raad toegezonden door dr. A. BERGMANN, in welke o. a. het beleid van het Bestuur aan critiek werd onderworpen. Zij vroegen, of den Minister den inhoud van dezen brief bekend is, zoo ja, of hij daarvan dan aan de Kamer mededeeling wil doen, en, zoo neen, of hij zich dan van dien inhoud op de hoogte wil stellen en daarover te zijner tijd aan de Kamer de noodige inlichtingen wil doen geworden.

Ten slotte merkten eenige leden op, dat het de aandacht had getrokken, dat de Gouverneur herhaaldelijk wegens dienstreizen afwezig is. Zij stelden de vraag, of 's Lands belang door deze dienstreizen wel meer wordt gediend dan het door de herhaalde afwezigheid van den Gouverneur, welke daaruit voortvloeit, wordt geschaad. Welk dienstbelang — vroegen deze leden nog — heeft thans weder het verleenen van een verlof van zes maanden aan den Gouverneur noodzakelijk gemaakt?

Economische toestand: bevordering van den kleinen landbouw.

Algemeen sprak men zijn voldoening uit over de voortschrijdende verbetering van den economischen toestand van het hoofdeiland. Men gaf als zijn meening te kennen, dat niet moet worden getalmd met het nemen van maatregelen, welke kunnen bevorderen, dat deze verbetering blijvend worde.

Verscheidene leden gaven als hun meening te kennen, dat tot zoodanige maatregelen ook zullen moeten behooren verschillende regelingen ten behoeve van den kleinen landbouw. In dit verband werd de vraag gesteld, of in de voorlichting van Gouvernementswege op landbouwgebied in het gewest wel voldoende is voorzien.

Sommige leden merkten op, dat meer aandacht behoort te worden geschonken aan de verbetering van den economischen toestand van de andere eilanden. Met leedwezen hadden deze leden vernomen, dat de Koloniale Raad niet langer gelden wenscht beschikbaar te stellen voor de bevordering van den katoenbouw op de Bovenwindsche eilanden. Voldoening had het daarentegen bij deze leden gewekt, dat de Minister gemeend heeft, in dezen den Kolonialen Raad niet, althans niet ten volle, te moeten volgen. Zij spraken den wensch uit, dat, zoodra de omstandigheden dit eenigszins toelaten, den kleinen katoenplanter weder voorschotten zullen worden verstrekt.

Financieel beheer.

Dat bij den Kolonialen Raad een streven bestaat om de uitgaven niet hooger te doen stijgen dan bepaald noodig is, konden vele leden niet anders dan goedkeuren. En een niet te hooge raming der middelen is, naar zij opmerkten, uiteraard aan het betrachten van zuinigheid bevorderlijk. Intusschen meenden zij te moeten betwijfelen, of niet, zij het met de beste bedoeling, de middelen te laag zijn geraamd, gelijk de laatste jaren meer dan eens is geschied. Houdt men rekening met den snellen vooruitgang van den economischen toestand, dan schijnt een aanmerkelijke verhooging der raming mogelijk. De leden, hier aan het woord, wenschten in het bijzonder hierop de aandacht te vestigen, wijl zij, gelijk zij ook ten vorige jare opmerkten, het zeer zouden betreuren, indien van de te lage raming der middelen te eeniger tijd het gevolg zou zijn, dat een of meer begrootingen van Curaçao uit hoofde van een te verstrekken Rijksbijdrage aan de goedkeuring der Wetgevende macht zouden worden onderworpen, terwijl achteraf zou blijken, dat de betrokken diensten met een batig saldo geëindigd waren en dus behandeling van de begrooting in Nederland achterwege had kunnen blijven. Te meer vrees meende men in dit verband dit jaar voor een te lage raming te moeten koesteren, wijl de Minister op bladz. 4 van de Memorie van Toelichting de mogelijkheid oppert, dat ter bestrijding van bepaalde uitgaven, welke uit door leening verkregen gelden zouden mogen worden gedekt, geen beroep op de geldmarkt zal behoeven te worden gedaan, wijl een aanzienlijk overschot aanwezig zal blijken te zijn. Waarom — vroeg men — is, als men zulk een aanzienlijk overschot mogelijk acht, niet allereerst gedacht aan de mogelijkheid van een sluitende begrooting?

Voorwaardelijk krediet.

Gevraagd werd, waarom het pas ingevoerde stelsel van het „Voorwaardelijk krediet" weder is prijsgegeven. Het had bevreemding gewekt, dat hierover in de Memorie van Toelichting met geen woord wordt gerept.

Belastingheffing.

De opbrengst der inkomstenbelasting achtte men nog steeds opvallend gering. Opvoering van deze opbrengst werd zeer wel mogelijk geacht. Het tarief dezer belasting is belangrijk lager dan het in Suriname geldende, om in een vergelijking met de Nederlandsche inkomstenbelasting maar niet te treden. Gezien de vrij belangrijke stijging der inkomsten op het hoofdeiland, achtte men ook het aantal aangeslagenen zeer gering en voor verhooging vatbaar.

Voorts waren eenige leden van oordeel, dat de belastbaarheid der op Curaçao gevestigde naamlooze vennootschappen beter geregeld dient te worden. De voornaamste Curaçaosche vennootschappen zijn dochter-maatschappijen van buitenlandsche ondernemingen. Volgens de bestaande regeling kunnen deze feitelijk zelf bepalen, hoeveel winst zij bij den Curaçaoschen fiscus zullen declareeren, zonder dat dezen eenig middel ten dienste staat om een aanslag naar een hooger bedrag op te leggen. De z.g. petroleum-raffinaderij-belasting is van zeer weinig beteekenis. Zij brengt zelfs, naar men meende te weten, nog minder op dan de hondenbelasting.

Volksgezondheid.

Gewezen werd op de noodzakelijkheid van het treffen van maatregelen tot verbetering van de volksgezondheid. In het bijzonder werd daarbij de aandacht gevestigd op de zeer hooge zuigelingensterfte en op het ontbreken van voldoende verloskundige hulp.

Aangedrongen werd op het tot stand brengen van meer doeltreffende maatregelen tot bestrijding der geslachtsziekten.

Strengere maatregelen werden gewenscht geacht in zake de bestrijding van drankmisbruik en het tegengaan van prostitutie in de haven.

Drinkwatervoorziening.

Verscheidene leden verklaarden het te betreuren, dat de Minister aan den wensch der Koloniale Staten, dat een nader deskundig onderzoek zou worden ingesteld naar de uitvoerbaarheid van het plan-MOLENGRAAFF, eerst heeft voldaan, nadat dit plan in den Kolonialen Raad een onderwerp van breedvoerige beschouwingen had uitgemaakt en de raad zich met algemeene stemmen tegen dat plan had uitgesproken. Door eerst in dit stadium aan het instellen van een zoodanig onderzoek zijn goedkeuring te hechten is de Minister mede schuldig geworden aan de vertraging, welke de totstandkoming der waterleiding heeft ondervonden. De leden, hier aan het woord, spraken den wensch uit, het onderzoek, waartoe thans is beloten, niet wederom tot een belangrijke vertraging zal leiden, wijl de totstandkoming der waterleiding als een van de meest urgente zaken moet worden beschouwd.

Bijzonder onderwijs.

Op bladz. 4 van de Memorie van Antwoord betreffende de Curaçaosche begrooting voor 1926 deelde de Minister mede, dat hij geraden achtte de consolideering van den verbeterden geldelijken toestand af te wachten, alvorens verdere stappen te zetten op den weg der financieele gelijkstelling van het openbaar en bijzonder onderwijs. Eenige leden meenden in verband daarmede de vraag te moeten stellen, of de Minister thans niet termen aanwezig acht om daartoe strekkende voorstellen aan de Kamer te doen, en zoo hij meent daartoe nog niet te kunnen overgaan, hoe lang de Minister dan nog meent te moeten wachten, alvorens met de verdere doorvoering der financieele gelijkstelling een aanvang te maken.

Bezoldiging van ambtenaren.

Verscheidene leden, die op den voorgrond stelden, dat zij een verhooging van de salarissen der hoofdambtenaren niet onredelijk achtten, meenden een woord van protest te moeten doen hooren tegen de wijze, waarop het Bestuur die verhooging heeft willen regelen. Waren de Koloniale Raad en op het voetspoor van dezen de Minister niet tusschenbeide getreden, dan zouden sommige ambtenaren een vrij belangrijke verhooging — enkelen zelfs voor de tweede maal — hebben ontvangen, anderen daarentegen niets.

Denzelfden leden was het niet duidelijk, waarom men aan verschillende hoofdambtenaren een salarisverhooging heeft willen geven, terwijl den lageren ambtenaren slechts een duurtetoeslag werd toegekend, welke uiteraard den pensioensgrondslag ongewijzigd laat.

In dit verband wezen sommige leden er op, dat in Curaçao de prijsstijging gebleken is niet een voorbijgaand verschijnsel te zijn. Daarom is naar hun meening voor dit gewest aan een salarisverhooging boven een duurtebijslag de voorkeur te geven. Waarom — aldus deze leden — heeft men zich in Curaçao voor het meerendeel der ambtenaren tot het verleenen van duurtebijslagen bepaald, terwijl aan de Surinaamsche ambtenaren salarisverhoogingen zijn toegekend?

Reorganisatie der politie.

Gevraagd werd, of ten aanzien van de reorganisatie der politie de noodige voortvarendheid wordt betracht. Is de desbetreffende aanvullingsbegrooting reeds door den Kolonialen Raad behandeld en heeft deze zich daarmede kunnen vereenigen?

Bestaat er reden — vroeg men voorts — voor de in de pers tot uiting gebrachte vrees, dat men op Curaçao niet over een voldoend aantal betrouwbare manschappen beschikt om de orde te handhaven? Hoeveel Europeesche manschappen zijn thans in totaal bij het garnizoen en de politie aanwezig?

Scheepvaartwetgeving.

Gevraagd werd, tot welke resultaten het overleg heeft geleid, tusschen den Minister en den Gouverneur gevoerd over de vraag, of herziening van de scheepvaartwetgeving gewenscht is.

Onderzoek naar de haventoestanden, enz.

De met het onderzoek naar de haventoestanden en den zeestroom langs de haven belaste kolonel KREMER vertrok, toen bij zijn verblijf op Curaçao in 1925 tijdelijk alle stroom afwezig bleek, naar Suriname om aldaar in opdracht der Regeering rivieren op te meten en in kaart te brengen. Eenigen tijd geleden bevatte de Surinaamsche pers het bericht, dat de heer KREMER van Suriname rechtstreeks naar Nederland zou vertrekken en Curaçao niet verder zou bezoeken, wijl aan het aldaar in te stellen onderzoek thans geen behoefte meer bestond. Gevraagd werd, of dit bericht juist is. Is dit het geval, dan zou men gaarne vernemen, wat hiervan de reden is. Is het onderzoek wellicht intusschen reeds door anderen gedaan? Of wordt het in het geheel niet meer noodig geacht, en zoo neen, waarom niet?

Bevolkingsboekhouding.

Gevraagd werd, of wel de noodige waarborgen bestaan, dat de bevolkingsboekhouding behoorlijk wordt gevoerd. Men meende te weten, dat is gebleken, dat van ± 12 pct. der overledenen de leeftijd niet bekend is, terwijl van niet minder dan 22 pct. de doodsoorzaak niet uit de registers blijkt.

Verbinding tusschen de eilanden onderling.

Gevraagd werd, of de persberichten, volgens welke wederom onderhandelingen met particuliere ondernemingen worden gevoerd om een bevredigende scheepvaartverbinding tusschen de eilanden onderling te verkrijgen, juist zijn. Indien dit het geval is, zou men gaarne over den stand dier onderhandelingen en de wellicht reeds bereikte resultaten worden ingelicht.

Berichten uit de Kolonie.

Pontificale H. Mis.

Op Zondag, Paschen, zal Z. D. H. Mgr. VUYLSTEKE, een Pontificale H. Mis opdragen, om 9 uur, in de Kathedraal van St. Anna, te Otrabanda.

Benoemingen.

Tot Pastoor in Statius is benoemd de Weleerw. Pater G. Murk, terwijl Pastoor R. Dellaert benoemd is tot Pastoor van Gustavia, St. Barths. Tot kapelaan te Pietermaai is benoemd de Weleerw. Pater B. Schipper, in plaats van den Weleerw. Pater M. Kösters, die volgende week naar Holland vertrekt; tot kapelaans te Otrabanda de Weleerw. Paters D. Reisch en A. Koenen, en tot kapelaan te Sta. Rosa, de Weleerw. Pater A. de Valk.

Moord op de Isla.

Dinsdag tegen den avond verspreidde zich in de stad het bericht dat op het terrein van de C. P. I. M. een moord geschied was. Een Arubiaan had een wachter een messteek toegebracht, met het gevolg dat deze zoo goed als op slag dood neerviel. Naar wij vernemen, heeft het geval zich als volgt toegedragen.

Een zekere Arubiaansche werkman, genaamd M. Everon, geboortig van de Noord, was wegens wangedrag ontslagen en op de zwarte lijst geplaatst, en moest zich dientengevolge van het terrein der C. P. I. M. verwijderen.

Daar hij dit niet goedschiks wilde doen, wilde een wachter hem daartoe dwingen. Wat echter niet zoo gemakkelijk ging.

Een andere wachter, JORGE BOR genaamd, kwam dezen te hulp. Toen vloog de woesteling op dezen aan, en voor dat deze tijd had hem uit den weg te gaan, ontving hij een messteek in den hals, waardoor de slagader werd doorgesneden. Het mes drong door tot in de long. De getroffene deed nog enkele stappen en viel toen dood neer.

Onmiddelijk vlogen meerderen op den moordenaar aan om hem met een touw te binden, en zoo onschadelijk te maken.

Daarbij liep nog een andere Arubiaansche werkman een messteek in zijn hand op.

Ofschoon gebonden wist de moordenaar nog uit hun handen te ontsnappen en zich in een nabijzijnden put te werpen. Met alle kracht gelukte het hem eruit te trekken. En toen men hem eindelijk zwaar aan zijn hoofd gewond, door slagen tegen den putrand, boven had, kon men hem overmeesteren en goed gebonden aan de politie overleveren.

Geboeid werd hij naar de stad overgebracht, terwijl het lijk van den vermoorde naar het St. Elisabeths-hospitaal werd vervoerd ter lijkschouwing.

De verslagene was een zeer oppassend werkman en huisvader van vier kinderen.

Onder veel belangstelling werd het lijk van den verslagene Woensdag morgen grafwaarts gebracht. Ook de Directeur van de C. P. I. M. de Heer H. J. ANSINGH volgde achter het lijk.

Een dringend verzoek.

Naar wij van welingelichte zijde vernemen zijn de plaatsen die grenzen aan het terrein van de C. P. I. M. en waar zich velen der Isla-arbeiders gevestigd hebben, ware broeinesten van allerlei ongerechtigheden. Braspartijen en wat ermee samenhangt zijn er aan de orde van den dag. Vooral 's Zaterdags en 's Zondags is het er alles behalve veilig. Herhaaldelijk gebeurt het dat fatsoenlijke menschen er worden lastig gevallen, auto's gewoonweg worden tegengehouden of met steenen nagegooid. Met schrik begeven zich velen 's Zondagsmorgens naar de Kerk, bevreesd dat ze hier of daar zullen worden aangevallen. Een van de voornaamste oorzaken van zooveel wanordelijkheden is wel het groot aantal stille kroegjes, waarvan 't in de buurt van Rooi Canarie wemelt. Daar moet het Gouvernement paal en perk aan stellen, anders staat 't te voorzien dat 't met den dag erger zal worden. Dat is ons dringend verzoek. En dan een flinke politie-wacht aldaar die niet alleen bij de minste wanordelijkheid bij de hand is, maar ook door haar krachtdadig optreden eerbied zal weten in te boezemen en zoodoende veel te voorkomen.

Wij vragen allerbeleefdst de ernstige aandacht van het Bestuur voor deze zoo dringende aangelegenheid.

Salarisverhooging.

Naar wij vernemen is er door zoo goed als alle ambtenaren der verschillende departementen een verzoek en een voorstel ter salarisverhooging bij Z. E. den Gouverneur ingediend. En naar wij zijn ingelicht moet dit verzoek niet ongunstig door Z. E. ontvangen zijn.

S.S. Simon Bolivar.

Woensdag morgen kwam het nieuwe prachtschip *„Simon Bolivar"* van de K, N. S. M. kapitein P. KONINGSTEIN, hier voor 't eerst binnen.

Het schip, dat uiterlijk een flinken, kloeken indruk maakt, is geheel en al een product van de Nederlandsche industrie.

De bouw ervan werd op 21 Dec, '25 door de K. N. S. M, te Amsterdam, aan de Rotterdamsche Droogdok maatschappij opgedragen.

Op 25 Februari '26 werd de kiel gelegd, terwijl de stapelloop plaats vond 15 Dec. '26. Op 1 Maart '27 had met goed succes de proeftocht plaats, zoodat het schip in slechts 12 maanden na kiellegging compleet werd opgeleverd.

Zoowel te Dover, Barbados, Trinidad, La Guaira als te Curaçao was er zeer veel belangstelling voor het mooie schip. Van de invitatie om het schip te bezichtigen, werd zeer druk gebruik gemaakt. Alle gasten werd met de grootste hoffelijkheid door kapitein Koningstein ontvangen. Een aardig strijkje zorgde ervoor om de vroolijkheid erin te houden. Wij hebben vele menschen gesproken; er was maar een roep over het keurige, royale en geriefelijke van dit nieuwe schip. Het geheel maakt geen indruk van buitengewone luxe, maar van echt-hollandsche degelijkheid en gezelligheid.

Den Heer Hoofdagent van de K. N. S. M. van harte bedankend voor zijn hoffelijke uitnoodiging, wenschen wij de Maatschappij en kapitein Koningstein geluk met dit nieuwe schip. Moge het steeds door een gunstigen wind vergezeld worden, en bewaard blijven van allen storm en tegentij.

Katholiek Indisch Weekblad.

In Nederland is verschenen een nieuw orgaan getiteld: „Katholiek Indisch Weekblad".

De redactie acht het „een eisch des tijds, belangstelling te kweeken in breede kringen der bevolking voor ons groot koloniaal Rijk".

Zij stelt zich voor te „brengen, datgene wat ons katholiek volk noodig heeft om mede te werken aan de juiste opheffing der inlanders, n.l. in christelijke richting".

Voorts beoogt de redactie — en hiermede hebben wij haar program in hoofdtrekken aangegeven — „ons katholiek volk (te informeeren) op Indisch gebied, vooral nu in den laatsten tijd gebleken is, dat de katholieke zaak voor wat Indië betreft, niet steeds op de juiste wijze wordt gediend, noch gekend."

Ook ten aanzien van het rijk van Insulinde en de cultureele verheffing van deszelfs millioenen bevolking heeft katholiek Nederland een roeping te vervullen en daartoe is voor alles noodig, gelijk dit weekblad beoogt, een juiste oriëntatie omtrent onze koloniën in Azië.

Treffend merkt onze katholieke Indische Kamerspecialiteit, Dh. A. C. A. van Vuuren het op, waar hij in het „Welkom;" o.m. schrijft:

„Ons recht om in Indië te zijn en te regeeren ontleenen wij aan het goddelijk woord: „Gaat en onderwijst alle volkeren". Wij hebben onzen broeders en zusters te leeren alles wat zij niet kennen en noodig hebben om straks zichzelf te besturen, d.i. in de allereerste plaats, hetgeen voor ons, van Koning tot bedelaar, het hoogste en het beste is: de christelijke godsdienst en de christelijke zedeleer. Daarvoor zijn wij er, en daarom alleen. En van de wijze, waarop wij ons van dien plicht, dien wij vrijwillig op ons namen, gekweten hebben zullen wij ons voor den Eeuwigen Rechter te verantwoorden hebben."

Dit eerste nummer, dat er typografisch keurig verzorgd uitziet, is verlucht met foto's, waarbij opgenomen symphatiebetuigingen, van Z.Em. Kardinaal van Rossum. Z. D. H. Mgr. van de Wetering, Aartsbisschop van Utrecht, Z.Exc. J. C. Koningsberger, minister van Koloniën en Dh. H. W. A. Deterding. Voorts zijn er in opgenomen sympathieverklaringen van H.H. D.D. H.H. Mgr. A. J. Callier en Mgr. P. Hopmans, resp. Bisschop van Haarlem en Breda.

Het nummer bevat verder verschillende lezenswaardige berichten en bijdragen.

Vermelden wij ten slotte, dat de bureaux van administratie en redactie gevestigd zijn Prins Hendrikstraat 30 te Den Haag.

Verkoopkoersen der Banken op Curaçao voor Buitenlandsche Wissels.

(Opgegeven door de Hollandsche Bank voor West-Indië.)

	8/4	9/4	11/4	12/4	13/4	14/4
Noord-Amerika	2.48.75	2.48.75	2.48.75	2.48.75	2.48.75	2.48.75
België	35.80	35.80	35.80	35.80	35.80	35.80
Duitschland	—.60	—.60	—.60	—.60	—.60	—.60
Engeland	12.13	12.13	12.13	12.13	12.13	12.13
Frankrijk	9.98	9.98	9.98	9.98	9.98	9.98
Italië	12.13	12.24	12.19	12.27	12.33	12.33
Nederland	99.75	99.75	99.75	99.75	99.75	99.75
Spanje	44.77	44.85	44.65	44.21	44.29	44.27
Venezuela-Caracas	47.05	47.05	47.15	47.10	47.20	47.20
Maracaibo	47.30	47.30	47.40	47.35	47.45	47.45
Zwitserland	48.75	48.72	48.72	48.72	48.72	48.72

Officieele Berichten.

De Gouverneur heeft bepaald, dat op den verjaardag van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden op Dinsdag, den 19den April a.s., bij zonsopgang de vlaggen op de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en de gouvernementsvaartuigen zullen worden geheschen en met zonsondergang zullen worden neder gehaald.

Aan den tijdelijken boschwachter 2de klasse op Bonaire L. C. Janga is op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Mevrouw J. S. G. Haayen-Spit, hoofd der Wilhelminaschool alhier, is in activiteit hersteld.

Diefstal.

De laatste week zijn personen, die naar het schijnt er een beroep van maken, om in plaats van met eerzamen arbeid hun brood te verdienen 't maar liever aan anderen te ontnemen, desnoods met geweld, weer druk in de weer. Diefstallen worden gemeld van „Claramar" te Pietermaai en van Mundo Nobo, bij de poort van Plantersrust.

Beleefd verzoeken wij de uiterste waakzaamheid van de politie, om de veiligheid der burgers te verzekeren.

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Maart 1927 aandeden, met de vermelding van hun gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Maart 1927	150	40.634	36.334	312	2.974.284	1.676.002
Vorige maanden	270	65.457	59.473	609	5.578.482	3.159.656
Totaal	420	106.091	95.807	921	8.552.766	4.835.658

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Zeilvaart

gedurende de maand Maart 1927

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Amay	1	Amay	2
Aruba	33	Aruba	30
Bonaire	53	Bonaire	56
Bov. Eilanden	1	Guanta	4
Guanta	4	Haiti	1
Haiti	1	Kingston	1
Kingston	1	La Guayra	2
La Guayra	1	La Vela de Coro	17
La Vela de Coro	12	Maracaibo	11
Maracaibo	10	Mayaguez	1
Pto. Cabello	15	Pto Cabello	20
Ponce	1	Rio-Hacha	1
Pto. Rico	1	Santo Domingo	3
Rio-Hacha	1	St. Martin	1
St. Martin	1		
Sto Domingo	3		
San Juan	1		
Tucacas	10		
Totaal	150	Totaal	150

Lijst van onafgehaalde brieven van Curaçao.

Archibal Millard, William H. Herson, Fracisco Gonzalez, Manuel Coronado, Pedro A. Bastardo, J. M. Carnacion, Olimpia Emers, Elbia Maldonado, T. Wasson, Maria de Lannoy, Juana Diaz, Alberto Sequero, Luis Armas, Manuel L Lopez, Manuel M. Barbero, Arturo Verhocks, Carlos Macasso, Pedro Luis Ochoa, R. I. L. Smith, J. Bruynings, M. Esteban, Petronilia Paul, Donato Sintiago, Maria Guanipa de Ramos, Gregorio I Marquez, Nicolas A. Chacon, Domasa Martinez, Agapito Lopez, Juan B. Gamero; Hose Sener, Jnan R. Perez, Vicent Orsini, Tjong A Fo, Julio Clalijo, John William Dunlock, James E. Jackson, Jesus C. Ramirez, Edwin Mar- L. van Dal, Bernardo Prim, Matheo Denley, Lucas Rancoe, B. Strake, Pekoko, B. Martes J. Martinez, J. Barljon, P. Volkensburg, Antonio Mchdo.

ALLERLEI.

Gaat het zeevaartverkeer een nieuwe toekomst tegemoet?

Een Duitsch ingenieur heeft voor eenigen tijd een uitvinding gedaan, die voor het geheele scheepvaartwezen van groot belang kan zijn. De uitvinder, ingenieur A. Boerner, heeft een naar een geheel nieuw plan geconstrueerd schip vervaardigd, dat tegenover de, naar de totnutoe geldende grondprincipes gebouwde schepen revolutioneerende maatschappelijke en technische voordeelen zal bieden. Zou deze methode van Boerner, waarvan het grondidee in wezen aan de handeling van snel zwemmende visschen is ontleend, definitief bruikbaar blijken te zijn, dan zouden we de snelheid der schepen bij hetzelfde krachtsgebruik voor meer dan honderd procent kunnen doen stijgen of een energiebesparing van 70 tot 80 procent bereiken. M. a. w. we zouden vroeger of later, in staat moeten zijn, zelfs aan onze oceaanstoomers snelheden te geven, welke voor die van een D-trein niet behoeven onder te doen.

Op de Elbe bij Dresden-Loschwitz hebben de eerste proefvaarten met het Boernersche proefschip plaats gehad. Uit het verloop hiervan moest men onvoorwaardelijk den indruk krijgen, dat de practische resultaten nauwkeurig met het effect overeenstemden, dat de uitvinder te voren theoretisch omschreven had. De draagwijdte dezer uitvinding is nog niet te overzien, vooral omdat het principe — waarvan het effect naar den uitvinder „Boerner-effect" wordt genoemd — op alle rivier- en zeebooten, ja zelfs op vliegmachines van toepassing zou zijn.

Boerner heeft zijn proefschip „Forel" gedoopt, welke naam goed met den vorm van het schip overeenkomt. De schroef bevindt zich in het voorste gedeelte van den boeg, die beneden de waterlijn een trechtervormige opening heeft, links en rechts bevinden zich in het voorste gedeelte van het schip openingen, die hier de functies van de kieuwen bij een visch vervullen. Al deze schijnbare absurditeiten winnen direct aan beteekenis, wanneer het schip zich in beweging zet.

De „Forel" heeft een lengte van 9 M., breedte 1.30 M., diepgang 65 c.M., ballast 400 K.G. doorsnee schroef 47 c.M. De eerste proefvaart geschiedde stroomopwaarts met vijf personen aan boord. Hierbij was het volgende waar te nemen. Door de werking der schroef werd een gedeelte van den boegtegenstand in den scheepsromp gezogen, waarna het water, dat door de rotatie der schroeven een grootere stroomsnelheid kreeg, direct weer door de kieuwen wordt uitgestoten. Het gevolg hiervan is, dat het schip door een indifferente waterlaag wordt omspoeld, die, sneller stroomend dan de normale stroom, het schip vooruit stuwt en tevens de wrijving op de vlakken tot een minimum reduceert. Het water dat door de werking der turbines een grootere snelheid heeft verkregen, neemt tevens van de bootschroef energie mee, die in de vorming van tallooze kleine draaikolkjes tot uiting komt, Deze kolkjes worden door den generfden scheepswand in hun ontstaan begunstigd en halverwege in hunne draairichting onderbroken, zoodat weer een gedeelte van de energie aan het schip wordt teruggegeven, dat zij als 't ware helpen vooruitschuiven. Bij de proefvaart bleek het schip door een ketting van telkens brekende draaikolkjes ingesloten, welke eenigszins als een wals op het schip werkten.

Bij de proefvaart viel tevens op, dat 't schip uiterst weinig boegtegenstand had te overwinnen. Verbluffend was de bestuurbaarheid en de remwerking. De motor werd stilgezet en in een oogenblik lag het schip stil.

Boerner zelf verklaart de oorzaken, die hem tot deze uitvinding hebben geleid: Hij had zich reeds lang er over verwonderd met welk een buitengewone snelheid de forel tegen den stroom opzwemt. Van de forel ging zijn beschouwing ook naar andere visschen en hij stelde zich de vraag: zwemt de visch werkelijk met zijn vinnen? Hij liet zich een haringhaai komen en bestudeerde het dier. Allereerst zocht hij naar een verklaring van de reden waarom de haaien meer kieuwen hebben dan hun langzamer zwemmende collega's.

Ook de nerven der haaienhuid trok de aandacht van Boerner. Hij beweert vastgesteld te hebben, dat de visschen hun kieuwenstel niet alleen voor de ademhaling gebruiken doch ook voor de voortbeweging. Op dezen grond baseerde Boerner zijn theorie.

Toch is Boerner niet de eerste met zijn plan. Reeds in 1738 kwam Daniel Vernoulli met een soortgelijk systeem voor den dag en tegen het einde der vorige eeuw vervaardigde de Engelschman Rumsey een stoomboot naar het principe van Vernoulli. Wegens het groote pessimisme, waarmee deze nieuwe vinding toentertijd ontvangen werd, leed Rumsey's poging schipbreuk.

Zal nu Boerner met zijn nieuwe boot een hartelijkere ontvangst ten deel vallen?

De Nieuwe Eeuw.

BUITENLAND.

ITALIË.

Mussolini en de katholieke organisatie.

Dinsdag 11 Jan. heeft Mussolini een delegatie ontvangen, bestaande uit de hoofden en leiders van het „Centro nazionale", een politieke vereeniging van Katholieken, die zich van de „Volkspartij" hebben afgescheiden, omdat zij de fascistische regeering voorstonden.

De Volkspartij is na den jongsten aanval op Mussolini opgeheven verklaard : in Italië wordt thans geen andere politieke partij geduld dan de fascistische. Het Nationaal Centrum is echter geen eigenlijke partij, en is ook niet bij de fascistische partij aangesloten, doch is slechts een politieke vereeniging naast het fascisme en die de nieuwe regeering voorstaat. Een harer voormannen is Matteo Gentile, de eenige niet-fascist, die in de regeering gehandhaafd blijft als staatssecretaris van Justitie en Eeredienst. Overigens hoort men heel weinig van dit Nationaal Centrum, dat ook volstrekt niet optreedt namens de Italiaansche Katholieken, doch geheel op eigen initiatief en verantwoordelijkheid.

In de vermelde audiëntie bij Mussolini vertolkte de leider de gevoelens van zijn vereeniging voor het fascisme, den persoon en het regiem van Mussolini. Zij hadden zich niet voor 't facisme verklaard uit politiek opportunisme, doch van den beginne af hun instemming met 't fascistisch regiem betuigd, toen dat nog groote moeilijkheden ontmoette.

Zij dankten Mussolini oprecht voor hetgeen hij gedaan heeft voor de katholieke instellingen en verklaarden er trotsch op te zijn, dat zij den duce van den beginne af hebben gevolgd. Zij verzekerden hem, dat zij hem ook in de toekomst zullen blijven volgen, omdat zij echte fascisten zijn.

Mussolini verklaarde in zijn antwoord, dat hij zich zeer verheugde over den steun van deze groep Katholieken door alle moeilijke perioden van zijn bestuur heen. De strijd was nog niet geëindigd. Er zijn nog moeilijkheden, maar het succes voor de toekomst is verzekerd. Hij wees daarbij vooral op den strijd tegen de vrijmetselaars. Een goed teeken voor de toekomst is, dat de jongeren niet meer trachten zich bij de vrijmetselaarsorde aan te sluiten gelijk vroeger geschiedde. Dat was het grootste resultaat van Mussolini's werkzaamheid op dit gebied. Aan het slot van zijn toespraak zeide hij, dat de deputatie aan de aanhangers van 't „Centro nazionale kon mededeelen, dat hun beweging Mussolini's volle sympathie heeft. „Een partij moet gij echter niet vormen. dat is niet noodig; maar wel een vereeniging welke steeds meer Katholieken bijeenbrengt, die denken en werken gelijk gij."

Deze laatste vermaning vermindert de waarde van Mussolini's hooge goedkeuring aanmerkelijk. Maar 't is in Italië al heel wat, dat een politieke vereeniging naast de Fascistische Partij wordt geduld!

— De *N. Rott. Crt.* vernam 14 Jan. uit Berlijn:

Volgens een verordening van de Italiaansche regeering zullen vereenigingen van katholieke padvinders als eenige niet-fascistische jeugdorganisatie mogen blijven bestaan, op voorwaarde dat zij hun vaandels moeten sieren met het fascistenembleem. —

Als dit bericht, dat langs zoo'n omweg overkwam, waarheid bevat, zou 't een gezegend en lofwaardig resultaat beteekenen van 's Pausen ernstige klacht, in het laatste Consistorie uitgesproken.

Maar wat kan men ervan gelooven? Wij lezen namelijk 14 Jan. in de *Cath. Times*, een blad dat over Romeinsche zaken bijzonder goed is ingelicht:

„Niet lang na den dood van don Scarpa, den tweeden priester die zijn werkzaamheid voor de Katholieke Padvinders met zijn leven betaalde, (zij werden gewond bij de relletjes, die in October te Trani, en eerder te Mantua en Macerata plaats hadden) komt het bericht, dat onder de 900 personen, veroordeeld tot opsluiting in de misdadigers-concentratiekampen ongeveer 10 pct. priesters zijn!

Een dezer priesters is Don Moiana, redacteur van het Christ.-democr. blad *La Voce del Popolo*, de organisator en leider van de katholieke vakvereenigings- en coöperatie-beweging in 't district Como: een man, gezien en bemind zelfs door zijn socialistische tegenstanders. De fascistische provinciale raad veroordeelde hem, met Mussolini's speciale machtiging, tot 5 jaar deportatie. Zijn bisschop protesteerde daartegen en verkreeg ten minste, dat het vonnis niet zou werden uitgevoerd, indien don Moiana werd geïnterneerd in een bepaald klooster te Rho. Doch twee dagen na die toezegging werd de pastorie door carabinieri omringd en de eminente priester, geboeid als een misdadiger, meegesleurd onder het gejoel en gejouw der fascisten; per trein werd hij naar Milaan gevoerd en vandaar naar een onbekende bestemming."

Terecht schrijft de *Tijd*: Wanneer komt nu eindelijk eens een geharnast voorschrift voor Mussolini's volgelingen om zich niet meer te buiten te gaan tegen katholieke — doch geen officieel-fascistisch karakter dragende — organisaties? .... Daar wacht de katholieke wereld met spanning op. Zoolang dit uitblijft, vooral nu, na de oekase ten gunste van de vertegenwoordigers der vreemde mogendheden, zal zij in en buiten Italië in het onzekere verkeeren omtrent Mussolini's geheimste bedoelingen tegenover den katholieken godsdienst en het katholieke openbare leven, en hem vragen: „wie zijt gij?" Een waarlijk godsdienstig staatsman, wiens hoogere beginselen hem in staat stellen de uitspattingen zijner opgewonden aanhangers te beteugelen: of een dictator, die alles, óók den godsdienst, wil ondergeschikt maken aan *zijn* inzichten, aan *zijn* politiek, en daarom tegenover zijn volgelingen het „laissez faire" toepast?

FRANKRIJK.

Kard. Maurin en de Religieuzen.

Het idee van Kardinaal Maurin om de anti-katholieke wetten eenvoudig te negeeren, heeft krachtige instemming en steun gevonden bij abbé Berger, den priester-afgevaardigde en president van de DRAC (bond van religieuzen-oudstrijders.) Hij zegt o. a.

„Terwijl wij de loffelijke strevingen van de tegenwoordige ministers steunen, moeten wij Katholieken van M. Poincaré eischen, dat hij onmiddelijk en in wettelijken vorm een einde maakt aan onzen toestand van paria's. Als hij weigert, moesten de leden van religieuze Orden en Congregaties, — oud-strijders, oorlogsinvalieden en anderen, — tegelijk met de Zusters, eenvoudig in hun geestelijk gewaad naar onze bijzondere scholen terugkeeren bij 't begin van 't volgend schooljaar. Dan zal één van de twee moeten gebeuren: of men zal hun heilige rechten openlijk moeten erkennen, of men zal hen voor de rechtbank moeten sleepen en uit 't land zetten. Dat is 't oogenblik, waarop een millioen mannen — ik reken de vrouwen niet eens mee — aan de regeering zullen beduiden, dat wij geen Mexicanen zijn,

Verscheidene Religieuzen hebben 10 jaren geleden hun scholen weer geopend en zij drijven die nog, wat door 't gouvernement oogluikend wordt toegelaten. Zij hebben zich er echter van onthouden, in 't openbaar hun ordeskleed te dragen. Als zij het plan van abbé Berger uitvoerden, om in dat gewaad in hun scholen te komen, zouden de onkosten geen bezwaar zijn — maar de wettelijke gevolgen zouden wel eens heel ernstig kunnen wezen.

Wat Kardinaal Maurin betreft, niemand was als hij gequalificeerd om den stap te doen, die hij gedaan heeft. Aartsbisschop van Frankrijks grootste industriestad, heeft hij herhaaldelijk een prachtige rol gespeeld in 't bijleggen van menig industrieel geschil. Zelf uit een arbeidersgezin gesproten, bezit hij het volle vertrouwen der werklieden, al heeft hij nooit geaarzeld, hun duidelijk de waarheid te zeggen als hij meende, dat hun looneischen verder gingen dan billijk was. Zijn ijveren voor 't recht der Vakvereenigingen om zich tot 't verdedigen hunner belangen te organiseeren, dat na harden strijd door de wet op de syndicalisatie in 1901 werd erkend, gaf hem een bijzonder gezag, om datzelfde recht op te eischen voor de Congregaties, gelijk hij met verwijzing naar die wet heeft gedaan.

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar en Beleenbank van Curaçao beleend van den **1sten. Juli 1925** *af tot en met den* **30n. December 1925** *onder* **No. 2394 L** *t/m* **No. 1900 M** *zal plaats hebben op Donderdag den 21n April 1927 's morgens om 9 uur en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 16den April 1927.

7 *de Voorzitter*

H. J. COHEN HENRIQUE Z.

Bekendmaking.

De ondergeteekende maakt hierbij bekend, dat de Scharloweg, tot nadere aankondiging, vanaf het perceel No. 81 tot aan de Borneostraat voor het verkeer met motorrijtuigen en andere vervoermiddelen afgesloten is, terwijl het verkeer met gemelde vervoermiddelen in **westelijke** *richting langs het Waaigat en gemelde Borneosteeg plaats kan vinden.*

Curaçao, 25 Maart 1927.

Procureur-generaal,

3—3 *B. GORSIRA.*